antifa kallithea

λογια και δράσεις για τον μαχητικό αντιφασισμό

τεύχος 1 - Νοέμβρης 2012

εμείς ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ
Η λιάνα κανέλλη

για επικοινωνία

antifa.kallithea@yahoo.com

Υπήρχε παλιά μια εποχή που όλοι νόμιζαν ότι θα γίνουν πλούσιοι, ότι θα δουλεύουν άλλοι για αυτούς, ότι ο κόσμος μας θα είναι για πάντα ένας κόσμος "ευημερίας" και "ανάπτυξης". Οι ψευδαισθήσεις κατέρρευσαν και μαζί ξεπρόβαλε η πικρή αλήθεια: τα αφεντικά μας προορίζουν όλο και πιο πολύ για πέταμα. Στα σχολεία, στις δουλειές, στις γειτονιές. Όπλισαν τα μαντρόσκυλά τους και τα ξαμόλησαν στους δρόμους. Έδωσαν θάρρος στα φασιστάκια και μας τα πέταξαν στη μούρη, για να μας τρομάξουν. Μας έκαψαν τον εγκέφαλο με πρέζες και με ψηφιακά σκουπίδια. Μας στράγγιξαν συναισθηματικά, μας έκαναν βλάκες και φοβισμένους.

Εμείς που φτιάξαμε το antifa kallithea δε θέλουμε να είμαστε έτσι. Ζούμε και κυκλοφορούμε στην Καλλιθέα, είμαστε αγόρια και κορίτσια, πάμε σχολείο ή δουλεύουμε. Με τα λεφτά μας πληρώνουμε αυτό το έντυπο, με τα χέρια μας το μοιράζουμε, με το μυαλό μας πολεμάμε το σύγχρονο φασισμό, με τις καρδιές μας στεκόμαστε δίπλα σε αυτούς που έχουν φωνή αλλά δε μπορούν να μιλήσουν, στα αγόρια που δε θέλουν να γίνουν μπάτσοι, στα κορίτσια που φτύνουν τα πρότυπα ομορφιάς.

Όσο μπορούμε θα τριγυρνάμε στους δρόμους, στις πλατείες και στα σχολεία της Καλλιθέας, για να σπάσουμε το φόβο, για να βρούμε κι άλλους κι άλλες σαν κι εμάς. Τα ξαναλέμε!

ούτε κλάψα ούτε ηρωισμός

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΙ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ

Μπλόκα στις γωνίες και φασίστες στην τηλεόραση. Μισοί μισθοί και κουτσές ελπίδες. Συνδικαλιστές με γραβάτες και ροδαλοί αριστεροί. Τρόμος στην καρδιά και νωθρότητα στο μυαλό. **ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΓΥΡΩ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΩΣ Η ΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ - ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΥΡΕΙΑ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΦΟΒΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗΣ.** Για να το βουλώσουμε, για να κάτσουμε στ' αυγά μας, για να αγαπήσουμε το αφεντικούλι μας, το κλουβάκι μας, τις άδειες τσέπες μας. Είναι σ' αυτές τις στιγμές της παραίτησης που πρέπει να ανακαλύψουμε ξανά την εμπιστοσύνη, να εφεύρουμε ξανά την οργάνωση, να αγαπήσουμε ξανά την απειθαρχία. Να σταθούμε ξανά στα πόδια μας και να πολεμήσουμε. Viva antifa!

κασιδιαράκος: αμούστακος έφηβος με αξιοσημείωτα χαμηλό i.q. Αναπληρώνει τη συναισθηματική του ανωριμότητα με βασανιστήρια σε γατάκια και παρακολούθηση αγώνων πάλης στο youtube. Όταν είναι να πέσει ξύλο απομακρύνεται διακριτικά και μετά φωνάζει δυνατά “κρατάτε με...”. Έχει φτάσει 17 και δεν έχει φιλήσει ακόμα κορίτσι.

ρατσιστής: είδος δίποδης σαύρας που συναντάται συχνά σε λεωφορεία, σχολεία, ουρές του ικα. Αγαπημένη του φράση “εγώ δεν είμαι ρατσιστής, ΑΛΛΑ...”. Αντιμετωπίζεται με ροχάλα ύστερα από τρίλεπτη συγκέντρωση σάλιου. Εναλλακτικά μαθαίνετε το τηλέφωνό του και τον παίρνετε για να του πείτε ότι συνέλαβαν την κόρη του σε αντιρατσιστική διαδήλωση.

•••••••••••••••

ΑΝΤΙ/ΛΕΞΙΚΟ

ΟΜΑΛΩΝ ΚΑΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ

φραπουτσίνο: καφετί ρόφημα αγνώστου περιεχομένου. Το κουβαλάνε συνήθως ωραίοι και ωραίες σαν αξεσουάρ χειρός. Ρουφιέται με το ανάλογο ύφος. Με διαφορά η πιο σιχαμένη εφεύρεση μετά το κινητό.

δι.ας: διασταύρωση ράμπο με γορίλα. Εκτός από δίπλωμα μηχανής διαθέτουν και έμφυτη περιέργεια. Αγαπημένες τους φράσεις: “Τί κάνεις εδώ;” “Τί έχεις στην τσάντα σου;” “Πού πας;”. Ξεχωρίζουν από τη σκληράδα που ξεχειλίζει από το μπατζάκι, την τρύπα στο στομάχι από τα ποτάμια φραπέ και το μπλε φωτάκι που τους δίνει όψη δίτροχης disco. Ο μύθος λέει ότι φτιάχτηκαν για να καταπολεμήσουν το έγκλημα.

Ζευς (ξένιος)[ο]: Αρχαίος Έλληνας Θεός, προστάτης των ξένων και της φιλοξενίας. Κάπου στην πορεία των αιώνων το πράγμα στράβωσε και κατέληξε να χρησιμοποιείται από Δι.Ας. (βλ. λήμμα) και άλλους μπάτσους-υποψήφιους θεούς ως μέθοδος διαχείρισης των "λαθραίων" (sic) ξένων.

τούμπανο [το]: είδος αρσενικού πιθήκου με υπερβολικά ανεπτυγμένους μυς. Για να κοιτάξει το ρολόι του χρειάζεται έξι κινήσεις. Από το Μάρτη μέχρι το Νοέμβρη φοράει αμάνικο και αρκετές φορές μπορεί να συνεννοηθεί και με λέξεις.

ΑΝΤΙ/ΛΕΞΙΚΟ

εισιτήρια: μικρές λωρίδες χαρτιού, χωρίς καμία κοινωνική χρησιμότητα, πλην της περίπτωσης αιφνιδιαστικής εισόδου ελεγκτών. Αν ακούσετε δυο κυρίους να φωνάζουν δυνατά αυτή τη λέξη, ξεκινήστε τα μικρά βήματα προς την πόρτα και επανάληψη της φράσης "εεε... κάπου εδώ το 'χα".

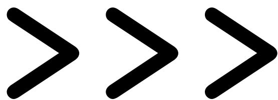
Χριστιανοταλιμπάν: Παπάδες, παππούδες και γιαγιάδες με το ένα πόδι στον τάφο, βγαλμένοι από τα βάθη του μεσαίωνα. Συνυπάρχουν με νεαρούς ναζί που δεν έχουν ακόμα αποφασίσει αν είναι χριστιανοί, δωδεκαθεϊστές, σατανιστές ή απλά μαλάκες, ΑΛΛΑ πάντως δεν ανέχονται να τους προσβάλλουν την πίστη. Είναι φοβερά ανεκτικοί τύποι πράγμα που αποδεικνύει και το βασικό τους σλόγκαν "Ορθοδοξία ή Θάνατος".

μπάφος: η πιο κοινωνική παρανομία. Φέρνει κοντά ανθρώπους που αλλιώς δε θα μίλαγαν ποτέ τους, ενώνει παρέες ελλήνων, αλβανών, ρώσων και αιγυπτίων, προκαλεί δυσφορία στους νοικοκυραίους που μένουν πίσω από πάρκα και πλατείες. Αν είστε πολύ τυχεροί το ρίχνουν στο ποτό σας.

Ελληνόψυχος: Χαμένος κρίκος στην αλυσίδα της ανάπτυξης, σχεδόν πάντα χωρίς σπονδύλους. Συναντάται πέριξ της πλατείας Ομονοίας με ελληνικές σημαίες, περικεφαλαίες και άλλα καραγκιοζιλίκια μετά από αγώνες της Εθνικής. Είναι γεμάτος εθνική υπερηφάνεια, ή εθνική οργή (ανάλογα με το αποτέλεσμα). Αγαπημένο του σύνθημα: "Δε θα γήνις Έλοινας πωταί".

όχι: μικρή λέξη που ακολουθεί διάφορες εκνευριστικές ερωτήσεις του είδους "μα δε σ' ενδιαφέρει να γίνεις γιατρός;" "να σου κόψω ένα αχλάδι;" "καπνίζεις;". Συνώνυμο: δε γαμιέσαι και συ και τα αχλάδια σου...

φιλοξενία

/αφού αυτό είναι φιλοξενία...

Στις 4 Αυγούστου μάθαμε ότι ο κ. Δένδιας, γνωστός κι ως προστάτης των πολιτών, έπειτα από εντολή του πρωθυπουργού, ανήγγειλε την επιχείρηση Ξένιος Ζευς. Η επιχείρηση στόχο είχε την "εκκαθάριση" του κέντρου από αυτό που όλοι ονομάζουν "πρόβλημα": τους "παράνομους" μετανάστες. Αμέσως όλος ο κατασταλτικός μηχανισμός του κράτους βρέθηκε στο κέντρο των Αθηνών και μάζευε όποιον περπατούσε.

Από την πλευρά μας αναρωτηθήκαμε για την πολιτική του ελληνικού κράτους· ήταν αλήθεια αποφασισμένο να απελάσει τους εργάτες που από το 1990 μέχρι τις μέρες μας έχτισαν το όνειρο του κάθε ελληναρά; Να "απαλλαγεί" μια και καλή από τους εργάτες που ακόμη κι ο τελευταίος μικροαστός ελληναράς (ξέρετε ντε για ποιους λέμε... για εκείνους τους "άγιους" ελληνάρες του Άγιου Παντελεήμονα ή χειρότερα για τους "αγνούς" αγρότες της ελληνικής επαρχίας...) εκμεταλλεύτηκε μέχρις εσχάτων;

Προσπαθήσαμε λοιπόν να καταλάβουμε τι διάολο γίνεται και καταλήξαμε στα εξής: Δεν υπάρχει καπιταλιστικό κράτος, που σέβεται τον εαυτό του, το οποίο να διώχνει από την επικράτειά του το 10% της εργατικής του τάξης. Σκεφτείτε το: αυτό το εργατικό δυναμικό (που είναι "παράνομο" με το ζόρι, άρα φτηνό κι υπάκουο) είναι ό,τι πιο κερδοφόρο έχουν τα καπιταλιστικά κράτη στα χέρια τους. Δε χρειάζεται να δαπανούν το παραμικρό για να το συντηρήσουν, μιας και οι "παράνομοι" εργάτες δεν πάνε στα ελληνικά σχολεία, δεν παίρνουν επιδόματα, δεν μπορούν να πάνε στα ελληνικά νοσοκομεία, δεν παίρνουν δώρα ή πληρωμένες άδειες.

Οπότε λοιπόν όχι! Το ελληνικό κράτος δεν ήθελε να απελάσει το 10% της εργατικής του τάξης - ήθελε απλώς να του στείλει ένα μήνυμα. Με άλλα λόγια ήταν ένας τρόπος να καταδείξει στους "παράνομους" εργάτες, που δέχονται επιθέσεις από παντού, ότι δε πρέπει καν να διανοηθούν να αντιδράσουν, δεν πρέπει να σηκώσουν ποτέ κεφάλι, γιατί αλλιώς θα πάθουν πολύ χειρότερα απ' όσα παθαίνουν ήδη.

Και τότε προς τι ο θόρυβος; Την ιδέα την πήραμε από το παρακάτω απόσπασμα, γραμμένο από αριστερούς ανθρωπιστές. Προσέξτε το συλλογισμό τους:

Για την περίοδο 2007 ως το 2011, η Ελλάδα έλαβε το πρωτοφανές για τα δεδομένα της Ένωσης ποσό των 170 εκατομμυρίων ευρώ (ποσό που αντιστοιχεί στο 13,7% του προϋπολογισμού του Ταμείου Εξωτερικών Συνόρων και στο 16,9% του Ταμείου Επιστροφής). (...) Στην πρόσφατη έκθεση του Οργανισμού Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Ε.Ε αναφέρεται ότι για το 2011 το ποσό που διατίθεται μόνο από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων είναι κοντά στα 7 εκατομμύρια, χωρίς να προστεθούν και τα έκτακτα μέτρα. Σύμφωνα με την έκθεση του οργανισμού αυτού, από τα 12.250.000 του ταμείου για το 2010, η Ελλάδα απορρόφησε μόνο 196.000, αφήνοντας αδιάθετα 12 εκατομμύρια. (...) Έτσι καταλήγει κανείς σε ένα δύσκολο ερώτημα: η Ελλάδα αφήνει αυτά τα λεφτά αδιάθετα μόνο εξαιτίας της γνωστής ελληνικής παθογένειας και διαχειριστικής ανικανότητας να αξιοποιεί πόρους; Ή μήπως αυτή η παθογένεια συνυπάρ-

“Οι ξένοι μπλα μπλα *λεφτάκια*, η εγκληματικότητα μπλα μπλα *λεφτάκια*, τα κέντρα κράτησης μπλα μπλα *λεφτάκια*, η Χρυσή Αυγή μπλα μπλα *λεφτάκια λεφτάκια λεφτάκια λεφτάκια!!!*

χει με την αδιαφορία απορρόφησης αυτών των κονδυλίων;[1]

Λεφτά λοιπόν! Ζεστά λεφτά! Και φρέσκιες ιδέες για να τα απορροφήσουμε! Ποια “εγκληματικότητα” και κουραφέξαλα; Εδώ το ζήτημα ήταν ποιος θα “απορροφήσει” τα 12 μύρια που μείναν αδιάθετα, όπως μας λένε και οι αριστεροί φίλοι μας. Οπότε να και οι επιχειρήσεις σκούπα, να και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης σε κάθε κωλοχώρι, να και οι τοπικοί οικονομικοί παράγοντες που ζήταγαν κι αυτοί το κατιτίς τους. Νάτος ο τρόπος να κονομήσουμε τα λεφτά! Για αυτό λοιπόν κι οι μπάτσοι συνέλαβαν ένα ελάχιστο αριθμό “παράνομων” εργατών - γιατί στόχος τους δεν ήταν η απέλαση όλων των μεταναστών, αλλά αφενός η τρομοκράτησή τους και αφετέρου το τσέπωμα των ευρωπαϊκών κονδυλίων για τη μετανάστευση! Είδατε τι ψαγμένοι άνθρωποι μας κυβερνούν;

1. Αντώνης Σπάθης & Δημήτρης Χριστόπουλος, “Ποια Στρατηγική Υπαγορεύει την Κράτηση των Μεταναστών (στον Έβρο;)”, Σύγχρονα Θέματα #116, Ιανουάριος - Μάρτιος 2012.

Είναι στημένο...οεο
είναι στημένο,
είναι στημεεεένο...

Σ’ αυτές τις φιλικές προπονήσεις στην Κόρινθο, μεταξύ της Χρυσής Αυγής και των ΜΑΤ, τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων είδαν “άγριες συγκρούσεις”. Όποιος έχει κατέβει ποτέ σε διαδήλωση ξέρει πολύ καλά τι θα πάθαινε, αν επιδείκνυε την ίδια συμπεριφορά όπως το αγόρι στα αριστερά. Αλλά εν πάση περιπτώσει εκτός απ’ τις κακοστημένες παραστάσεις, υπάρχουν και τα σημαντικά ζητήματα: Για παράδειγμα, μήπως ο δήμαρχος Κορίνθου ήθελε να φαίνεται ότι δέχεται πιέσεις από την τοπική κοινωνία (ξέρετε... “ο κόσμος έχει αγανακτήσει...”); Μήπως χρησιμοποίησε αυτές τις πιέσεις για να τσιμπήσει μεγαλύτερο μερτικό απ’ τα 12 μύρια; (ξέρετε... “ο κόσμος δεν ηρεμεί με τίποτα... Ίσως να δίνατε κάτι παραπάνω μπας και τους μαζέψω”;) Μήπως τα καραφλά αγόρια πήραν κι αυτοί το κατιτίς τους; Κι αφού ήταν τόσο αμείλικτοι το καλοκαίρι γιατί οι κινητοποιήσεις τους δεν συνεχίστηκαν; Απαντήστε σ’ αυτά τα σπουδαία ερωτήματα και κερδίστε μια δωρεάν γνωριμία με το συγγραφέα του κειμένου!

GREEK HISTORY XXX

πίσω σελίδες της ελληνικής ιστορίας

Η κάθοδος της ΕΕΕ στας Αθήνας

ΕΠΕΤΥΧΕΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΠΟ ΠΑΣΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ
Η ΚΑΘΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ ΤΗΣ Ε. Ε. Ε. ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕ
ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΘΕΝΤΕΣ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΕΠΕΙΣΟΔ
ΣΥΝΕΠΛΑΚΗΣΑΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ ΞΥΛΟΚΟΠΗΘΕΝΤΕΣ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙ
Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙ

Φασιστική εφημερίδα περιγράφει την κάθοδο των ΕΕΕ. Στον τίτλο διαβάζουμε *"Οι κομμουνισταί αποπειραθέντες να δημιουργήσουν επεισόδια..."* κλπ κλπ

Χαλυβδόκρανος της ΕΕΕ σε φωτογραφία εποχής.

Αν πιστέψει κανείς τα σχολικά βιβλία τότε η ιστορία του ελληνικού κράτους μοιάζει σα μια ευθεία γραμμή. Τα αφεντικά, μας λένε τα σχολικά βιβλία, έπαιζαν σε άδειο γήπεδο. Πουθενά η εργατική τάξη, πουθενά οι εργατικές αντιστάσεις, πουθενά οι συγκρούσεις και οι εργατικές οργανώσεις. Τρανό παράδειγμα, η περίοδος του μεσοπολέμου, όπου σύμφωνα με την κυρίαρχη αφήγηση όλα εξελίσσονται μονομερώς: ο ελληνικός στρατός πολεμάει τους γείτονές μας που είναι παλιάνθρωποι, οι κυβερνήσεις διαδέχονται η μία την άλλη, όπως το φθινόπωρο διαδέχεται την άνοιξη, άγνωστα ονόματα πολιτικών παλεύουν μεταξύ τους, συχνά πραξικοπήματα, ακατανόντοι θάνατοι πρωθυπουργών και βασιλιάδων. Και βέβαια "ο ελληνικός λαός έχει υψηλό εθνικό φρόνημα" - αν κάποιος υπολείπεται σε εθνικοφροσύνη οι μπάτσοι τον βοηθάνε να καταλάβει το λάθος του. Για ό,τι τυχόν περισσεύει φροντίζουν οι ένοπλες φασιστικές οργανώσεις που την εποχή εκείνη ήταν αναγνωρισμένες από το επίσημο κράτος.

Η ιστορία που θα σας διηγηθούμε παρακάτω εκτυλίσσεται στις αρχές της δεκαετίας του 1930 και θέλει να μιλήσει για κείνο το κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας που δεν προσκυνούσε, απεναντίας αντιμετώπιζε εχθρικά τους μπάτσους, τους φασίστες και τα αφεντικά τους. Ήταν ένα κομμάτι που δημιουργούσε στιγμές πόλωσης στην ιστορία του ελληνικού κράτους και την εξελιξή της. Η Εθνική Ένωσις η Ελλάς (ΕΕΕ) ήταν μια εθνικιστική οργάνωση με έτος ίδρυσης το 1927. Πήρε μέρος στην εξόντωση της εβραϊκής κοινότητας της Θεσσαλονίκης. Εν έτει 1933 αποφάσισε "την κάθοδό της στας Αθήνας". Όπως διαβάζουμε την εφημερίδα Φως *"υπερτρισχίλιοι εθνικισταί από την Θεσσαλονίκη θα συγκεντρωθούν σήμερον στας Αθήνας για να αποτιμήσουν φόρον τιμής και ευγνωμοσύνης του έθνους στο μνημείο του αγνώστου στρατιώτου και να δηλώσουν την πίστην και αφωσίωσιν των προς τα μεγάλα ιδανικά της φυλής".* Όπως διαβάζουμε σε εφημερίδα της εποχής ο λαός της Θεσσαλονίκης (δηλαδή οι φασίστες της πόλης...) αποθέωσε τους χαλυβδόκρανους (δηλαδή τη φασιστική οργάνωση με τα χαλύβδινα κράνη) - *"οι χαλυβδόκρανοι παντού από όπου διήρχοντο επευφημούντο και εχειροκροτούντο".*

Φυσικά ο φασιστικός συρφετός δεν ήταν αυτό που θα λέγαμε κυρίαρχος. *"Καθώς η αμαξοστοιχία με τους φασίστες έφτανε στην Λάρισα δεχτήκανε επίθεση με*

Από την πορεία της ΕΕΕ στην Αθήνα. Στη μάχη ενάντια στα κομμούνια επιστρατεύτηκαν τσαρούχια, κράνη και όπλα...

...αλλά τα κομμούνια το βιολί τους. Η πορεία των φασιστών τρώει πέσιμο στο κέντρο της Αθήνας

πέτρες και τραυμάτισαν ελαφρώς ένα εθνικιστή. Ο σταθμός αμέσως γέμισε με χαλυβδόκρανους οπλισμένους”. Και πιο κάτω *“στους μύλους της Αττικής και προ του εργοστασίου Άτλας ευρίσκοντο 30 περίπου εργάτες για την αντικατάσταση σιδηροτροχιών. Τούτο εκ παρεξηγήσεως εξελήφθη υπό των εθνικιστών ως απόπειρα εκτροχιάσεως αυτής. Ερρίφθησαν στον αέρα υπέρ τους 200 πυροβολισμούς”*. Οι φοβεροί και τρομεροί χαλυβδόκρανοι είχαν πανικοβληθεί στην σκέψη και μόνο επίθεσης κομμουνιστών. Αν κρίνουμε από τους 200 πυροβολισμούς σε εργάτες που άλλαζαν τις ράγες, μάλλον δε θα πρέπει να θεωρούσαν το εργατικό κίνημα και πολύ ανίσχυρο...

Πιο κάτω το μάτι μας πέφτει σε ένα τίτλο *“Νυχτερινά επεισόδια. Δεκαπέντε φασίστες κατέβαιναν την οδό Ευριπίδους με κατεύθυνση προς την Βαρβάκειο. Μπαίνοντας στην Αθηνάς ήρθαν αντιμέτωποι με συγκέντρωση κομμουνιστών. Οι κομμουνιστές ψέλνανε τον ύμνον της Τρίτης Διεθνούς και καταφερόμενοι εναντίον του καθεστώτος επετέθησαν στους εθνικιστές”*. Την επόμενη μέρα τα επεισόδια συνεχίστηκαν: *“Ο γεμάτος οργασμό κομμουνιστικός κόσμος των Αθηνών αποδοκίμασε τους χαλυβδόκρανους της Θεσσαλονίκης οι οποίοι ζήτησαν τη βοήθεια της αστυνομίας. Οι τελευταίοι βρήκαν στα πρόσωπα των μελών της ΕΕΕ τέτοια συνεργασία ώστε να εργαστούν ακούραστα χωρίς κινδύνους, αντίθετα προς άλλες περιπτώσεις κατά τας οποίας βγαίναν μειωμένοι”*. Οι φασιστικές οργανώσεις λειτουργούσαν όχι σαν παρακλάδι του ελληνικού κράτους, αλλά σαν κανονική παράλληλη λειτουργία του, αναγνωρισμένη από το πολιτικό σύστημα και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς. Διαβάζουμε στην εφημερίδα Φως *“την ΕΕΕ την υποδέχτηκαν στην Αθήνα ο μητροπολίτης Βέροιας, οι επιτελείς του Α΄ σώματος στρατού, οι αξιωματικοί, οι χωροφύλακες, ο υπουργός εσωτερικών κ. Ράλλης και ο πρόεδρος της γερουσίας κ. Γονατάς”*.

Τελικά για να μη μείνετε με την απορία στις 27 του Ιούνη του 1933 οι χαλυβδόκρανοι πήραν τα κράνη τους και ό,τι μάπες είχαν μαζέψει και αναχώρησαν για την Θεσσαλονίκη...

kalithea

ΜΕΣΑ ΜΑΙΟΥ, ΠΕΜΠΤΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΑΚΙ. Κατευθύνομαι προς την πλατεία Κύπρου για κλασικό άραγμα και μπυρίτσα. Ο καιρός είναι σωστός, οπότε τι καλύτερο; Με το που φτάνω πανικός παντού! Προλαβαίνω να δω μετανάστες με ξύλα να έχουν πάρει στο κυνήγι τους φασίστες και τα μηχανάκια τους. Μέχρι να χωθώ, τα φασιστάκια έχουν γίνει καπνός. Κάποιες μέρες μετά δεύτερος γύρος. Τέσσερις Αιγύπτιοι μετανάστες φάγαν πέσιμο από φασίστες που τους περίμεναν έξω από το τμήμα μετά από μια εξακρίβωση. "Στην επόμενη γωνία θα σας γαμήσουν" είχε πει ο μπάτσος στους μετανάστες. Πού να το ξερε άραγε; Την επόμενη μέρα ντόπιοι και μετανάστες γέμισαν την πλατεία Κύπρου. Οι μπάτσοι προσπαθούν να σπάσουν τη συγκέντρωση και από πίσω τους ("από το πουθενά" και "όλως τυχαίως") καμιά δεκαριά μηχανάκια με φασίστες ολοκληρώνουν αυτό που οι μπάτσοι άφηναν μισό. Σκεφτόμουν πως οι μετανάστες δεν έχουν να περιμένουν ούτε αυτόκλητους σωτήρες ούτε θα συνεχίσουν να ανέχονται τις επιθέσεις των μπάτσων και των φασιστών.

Το επόμενο Σάββατο η σκέψη έγινε βεβαιότητα. Οι μετανάστες περιφρουρούσαν τη διαδήλωσή τους τη στιγμή που απέναντι τους είχαν διμοιρίες και ζητάδες να τους τριγυρίζουν. Και παρ' όλη τη μπατσοκρατία, ένας φασίστας που πέρναγε τη λάθος ώρα από το λάθος μέρος κατάλαβε πως πλέον το παιχνίδι έχει και αντίπαλο. Ειρωνία; Από τα μικρόφωνα οι αριστεροί αντιρατσιστές έβγαζαν λόγους για τη "μη βία"... Η αιγυπτιακή κοινότητα αποφάσισε να κινηθεί άμεσα και δραστικά. Τόσο πολύ μάλιστα που μετά από κανα δυο μέρες μαζί μ' ένα φιλαράκι είδαμε στην πράξη τι σημαίνει μαχητικός προλεταριακός αντιφασισμός. Το πιο στοχοποιημένο κομμάτι της εργατική τάξης, αυτοί που έχουν καθημερινά πάνω απ'το κεφάλι τους αφεντικά, μπάτσους και φασίστες να τους καταδιώκουν, ήταν πια στο δρόμο περιφρουρώντας ανα πέντε τα στενά της Καλλιθέας. Οργανωμένο και έτοιμο για τα πάντα! Συμπέρασμα; Οι μετανάστες δεν είναι ούτε κακομοίρηδες, ούτε καρπαζοεισπράκτορες. Βρίσκονται στην πιο δύσκολη θέση και παλεύουν κόντρα σε θεούς και δαίμονες. Κι όσο μπορούμε θα είμαστε στο πλάι τους. Γιατί όπως λέει και το σύνθημα: **Ζούμε μαζί, δουλεύουμε μαζί πεθαίνουμε μαζί!**

local news

Η ΚΑΣΙΔΙΑΡΑ ΨΥΧΗ

Η Κασιδιάρα Ψυχή δεν είναι πραγματικό πρόσωπο. Είναι η ενσάρκωση της φασιστικής ιδεολογίας σε ένα σκετσάκι. Η Κασιδιάρα Ψυχή πηγαίνει σε κάθε λύκειο της Καλλιθέας. Πολλές φορές κιόλας είναι κορίτσι. Της φταίει πάντοτε όποιος της μοιάζει πιο αδύναμος. Η Κασιδιάρα Ψυχή θα εμφανίζεται σε διάφορες ιστορίες και θα ξεφτιλίζεται αναλόγως...

σκίτσα: TsiMouho

STREET ART

Η μουσική είναι ένα από τα παλαιότερα μέσα αντίστασης κι οργής απέναντι στην καταπίεση και στο φασισμό.

Εδώ και πολλές δεκαετίες η μουσική -και αυτοί που την ακούν και αυτοί που τη φτιάχνουν- καταφέρνουν να ξυπνούν συναισθήματα (τα οποία τα καθεστώτα καταστολής προσπαθούν να φιμώσουν) τόσο δυνατά που ξεσηκώνουν ολόκληρες μάζες και κάνουν λάβαρα ένα στίχο, μια μελωδία, ένα τραγούδι. Η απλούστατη εξήγηση για την εξέγερση των συναισθημάτων είναι ότι μέσα από την κουλτούρα της μουσικής οι εξεγερμένοι ακούν και τραγουδούν όλοι μαζί στίχους οι οποίοι γίνονται η φωνή τους, τα όνειρά τους, τα πιστεύω τους. Γίνονται κραυγή ενάντια σε όλα αυτά που τους καταπιέζουν και δεν ξέρουν πως να τα εκφράσουν. Και όλα αυτά κάτω από την ομπρέλα μιας φωνής που τραγουδάει τον ίδιο στίχο, το ίδιο τραγούδι. Τότε κοιτάς γύρω σου και συνειδητοποιείς την καταπίεση την κοινή ωμή κρατική φασιστική καταπίεση και τότε εφόσον η βενζίνη έχει χυθεί φτάνει μόνο κάποιος να πετάξει το σπίρτο.

Ας κάνουμε μία σύντομη αναδρομή στη μουσική σε σχέση με τον αντιφασισμό στα σύγχρονα χρόνια και στην κρατική καταστολή καθώς επίσης και στα φασιστικά πογκρόμ που προσπάθησαν, αλλά δεν κατάφεραν να φιμώσουν την μουσική.

Το Χιπ χοπ αναπτύχθηκε σε υποβαθμισμένες γειτονιές των ΗΠΑ, όπως στο Μπρονξ, αλλά και σε μεγάλες πόλεις όπου υπήρχε μεγάλη ανεργία και φτώχεια. Οι ρίζες του φτάνουν στην δεκαετία του '70, όταν άρχισαν τα πρώτα δειλά δειλά βήματα.

Έτσι ξεκίνησαν οι πρώτοι MC's το '79-'85. Έπαιρναν το μικρόφωνο και μιλούσαν για την προσωπική τους ζωή, για το ρατσισμό που αντιμετώπιζαν, για τις σχέσεις τους, το χιούμορ και άλλα. Αυτό που έκανε διαφορετική την Ραπ και το Mcing, εν τέλει, καθώς και ολόκληρη την Χιπ χοπ κουλτούρα, είναι ότι δεν χρειαζόταν να έχεις τελειώσει κάποια σχολή για να χορέψεις, να τραγουδήσεις, να ζωγραφίσεις ή να παίξεις μουσική. Το έκανες επειδή το ένιωθες, το έκανες για να περάσεις το δικό σου μήνυμα.

STREET LIFE

